

ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Φθηνότερη η άρδευση από τους βιολογικούς καθαρισμούς

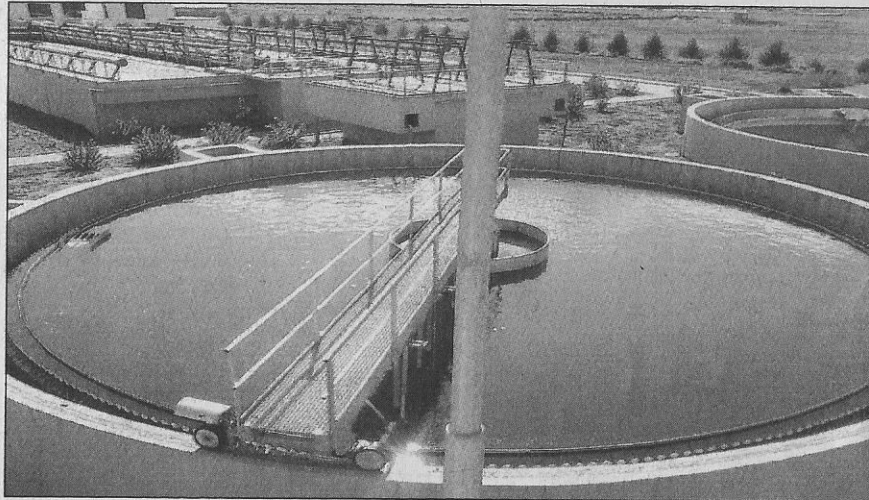
•Ενώ οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων καλύπτουν το 90% του πληθυσμού, μόνο το 1,5% από τα επεξεργασμένα υγρά απόβλητα επαναχρησιμοποιείται •Στην ΕΕ τα λύματα δεν θεωρούνται πλέον απόβλητα αλλά πολύτιμοι υδάτινοι πόροι

ΑΘΗΝΑ, Του Γιώργου Μακρή

Να αυξηθεί η χρησιμοποίηση των (επεξεργασμένων) υγρών αποβλήτων από τις εγκαταστάσεις βιολογικών καθαρισμών γενικότερα στην Ελλάδα και ειδικότερα στη γεωργία με δέλεαρ και το χαμηλότερο κόστος εισηγείται η Επιτροπή Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής που ενέκρινε κατά πλειοψηφία εισήγηση Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ με τίτλο: «Διαχείριση υγρών αποβλήτων. Επαναχρησιμοποίηση του νερού και αξιοποίηση προς όφελος των τοπικών κοινωνιών».

«Ενώ σήμερα στην Ελλάδα έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν περισσότερες από 300 εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων που αφορούν, κυρίως, σε οικισμούς και πόλεις με πληθυσμό πάνω από 15.000 κατοίκους και καλύπτουν το 90% περίπου του πληθυσμού, η επανάχρηση του νερού ανέρχεται μόνο στο 1,5%», επισημαίνουν στην εισήγησή τους οι Βουλευτές κ. κ. Σωκράτης Φάμελλος και Ηλίας Καματερός.

Οι Βουλευτές αφού εξηγούν ότι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης «τα λύματα δεν θεωρούνται πλέον απόβλητα αλλά πολύτιμοι υδάτινοι πόροι» κι αφού παραθέτουν στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία στις αγροτικές και ημιαστικές περιοχές πάνω από το 80%, του νερού καταναλώνεται για την κάλυψη των αρδευτικών αναγκών, τονίζουν ότι σ' αυτές ακριβώς τις περιοχές «οι δράσεις επαναχρησιμοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν και τους άμεσα ενδιαφερόμενους δηλαδή το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και τους αγρότες».

ποιότητα των αποβλήτων προς επαναχρησιμοποίηση υπάρχουν δύο τάξεις: οι προδιαγραφές του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ), που έχουν σχετικά χαμηλά όρια ποιότητας και τα όρια που τίθενται από τις ευρωπαϊκές χώρες όπου εισάπτεται και η Ελλάδα

ή για άλλες χρήσεις απαιτείται μεγαλύτερος βαθμός επεξεργασίας με επιπλέον στάδια» (επισημαίνεται ότι δεν επιτρέπεται με κανένα τρόπο η επαναχρησιμοποίηση των αποβλήτων για χρήσεις πόσιμου νερού).

«ΑΠΩΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ»

«Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας έχει μεγαλύτερα περιθώρια επαναχρησιμοποίησης γιατί αναφέρεται και σε περιοχές του τρίτου κόσμου όπου δεν υπάρχει νερό. Στην Ελλάδα είναι πάρα πολύ αυστηρή η προδιαγραφή επαναχρησιμοποίησης γιατί υπάρχει ο κίνδυνος της τροφικής αλυσίδας και της πόσης του νερού αυτού του επαναχρησιμοποιούμενου οπότε η επιστήμη από τη μεριά της ασφάλειας είναι πολύ πιο συντηρητική», εξηγεί ο κ. Σ. Φάμελλος και προσθέτει:

«Στην Ελλάδα δεν είναι ανάγκη να υπέ-

τό χάνουμε το υπόλοιπο 88,5%. Είναι μια απώλεια για το υδατικό ισοζύγιο».

ΕΞΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Με στόχο την αύξηση του ποσοστού των επεξεργασμένων λυμάτων που επαναχρησιμοποιείται οι δύο βουλευτές προτείνουν στην εισήγησή τους έξι βασικές δράσεις:

-«Εντατικοποίηση των δράσεων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των χρηστών σχετικά με θέματα επαναχρησιμοποίησης του νερού. Σε αυτή την κατεύθυνση η θέσπιση ακόμα και χαμηλότερου κόστους του ανακτημένου νερού θα μπορούσε να βοηθήσει τις προσπάθειες,

-Ανάπτυξη μηχανισμών ελέγχου της καλής λειτουργίας των εγκαταστάσεων και της ποιότητας των εκροών, η οποία θα ευνοούσε την αποκατάσταση σχέσεων εμπιστοσύνης ανάμεσα στους παραγωγούς αποβλήτων και στους χρήστες.

-Κεντρικός σχεδιασμός των έργων επαναχρησιμοποίησης λυμάτων αλλά με λύσεις και δράσεις που θα είναι αποκεντρωμένες και τοπικές. Για τον λόγο αυτό απαιτείται η συνεργασία των φορέων σε κεντρικό επίπεδο (υπουργεία) με τους αντίστοιχους σε τοπικό-περιφερειακό επίπεδο. Ο σχεδιασμός αυτός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την παραγωγή των αποβλήτων αλλά και τις υφιστάμενες και μελλοντικές ανάγκες σε επαναχρησιμοποίηση, ανάλογα με το είδος και την έκταση των καλλιεργειών. Επιπλέον, στον υπολογισμό του κόστους των έργων επαναχρησιμοποίησης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και το περιβαλλοντικό κόστος του νε-

Οι κ. κ. Σ. Φάμελλος και Ηλ. Καματερός εντοπίζουν ως βασικό πρόβλημα που δυσχεραίνει την επαναχρησιμοποίηση των αποβλήτων «την κοινωνική αποδοχή». Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν, «υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης των χρηστών και κυρίως των αγροτών για τα οφέλη από την επαναχρησιμοποίηση. Οι δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν ενημέρωση όχι μόνο για τα οφέλη της επαναχρησιμοποίησης και την ανταποδοτικότητα των έργων αυτών αλλά και για την ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων, π.χ. με μείωση της κατανάλωσης, την αποφυγή παράνομων υδροληψιών και γεωτρήσεων σε περιοχές που γίνεται εμπλουτισμός υδροφορέων με ανακτημένα νερά κλπ». Ένα δεύτερο πρόβλημα που εντοπίζουν είναι ότι «για την

ρωπαϊκές χώρες, όπου εμπίπτει και η Ελλάδα, και τα οποία είναι πολύ πιο αυστηρά σε σχέση με τα όρια που δίνει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας.

Σε κάθε περίπτωση - προτείνουν - θα πρέπει να συσχετιστεί ο βαθμός επεξεργασίας με την εκτιμώμενη επανάχρηση των αποβλήτων. Έτσι για την περίπτωση της περιορισμένης άρδευσης, δηλαδή της άρδευσης καλλιεργειών, από όπου τα προϊόντα υφίστανται κάποιας μορφής επεξεργασία πριν από την κατανάλωση, η δευτεροβάθμια επεξεργασία και η ακόλουθη απολύμανση είναι αρκετή για να εξασφαλιστεί η επαναχρησιμοποίηση του νερού και η κατάσταση αυτή αντιστοιχεί στο μεγαλύτερο μέρος των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων στην Ελλάδα. Αντίθετα για απεριόριστη άρδευση

«Στην Ελλάδα δεν είναι ανάγκη να μπλέξουμε ή να καθυστερήσουμε την επαναχρησιμοποίηση εξαιτίας αυτών των κανόνων. Δεν έχουμε δηλαδή την ανάγκη να συζητήσουμε για την επαναχρησιμοποίηση του νερού για πόση ή για την άρδευση βρώσιμων λαχανικών. Έχουμε τόσους πολλούς τομείς που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα απόβλητα να τα επαναχρησιμοποιήσουμε είτε αυτή είναι υπεδάφια άρδευση είτε είναι μη βρώσιμη ή δενδρωδών καλλιεργειών είτε βιομηχανικές χρήσεις που δεν έχουν καμία συνάφεια με την άμεση χρήση του νερού. Έτσι λοιπόν αυτό που θα ήταν σκόπιμο να δει κανείς ότι έχουμε 90% επεξεργασία λυμάτων στην Ελλάδα σε σχέση με τις ανάγκες του ανθρώπινου πληθυσμού και μόνο το 1,5% επαναχρησιμοποιείται, καταλαβαίνετε

υποψη και το περιβαλλοντικό κόστος του νερού.

-Κατασκευή εγκαταστάσεων επεξεργασίας που θα σχεδιάζονται με γνώμονα την απαιτούμενη ποιότητα των εκροών έτσι ώστε να μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν άμεσα σε διάφορες εφαρμογές ανάλογα και με όσα προβλέπονται από τον σχεδιασμό.

-Άμεση αξιοποίηση των εκροών προς επαναχρησιμοποίηση σε όσες περιπτώσεις είναι εφικτό στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις επεξεργασίας προς άρδευση ή προς βιομηχανικές χρήσεις.

-Για τη χρησιμοποίηση των έργων διατίθενται συγκεκριμένα εργαλεία από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης ή αναμένεται να συμπεριληφθούν σε πόρους της ΕΕ που σχετίζονται με την κυκλική οικονομία».